

Skattedepartementets cirkulære nr. 257 af 15. december 1969 om forskudt indkomstår.

Hermed følger eksemplarer af finansministeriets bekendtgørelse nr. 482 af 8. oktober 1969 om forskudt indkomstår.

Bekendtgørelsen er udstedt med hjemmel i kildeskattelovens § 88, stk. 2, der bestemmer følgende:

„Finansministeren fastsætter særlige regler om, hvorledes den skattepligtige indkomst og formue skal opgøres i tilfælde, hvor der sker ændringer i skattepligtsforholdene for en person eller et dødsbo, der anvender et andet indkomstår end kalenderåret.“

I bekendtgørelsens §§ 1-8 gives regler vedrørende ophør af skattepligten. §§ 9-10 omhandler indtræden af sambeskatning mellem ægtefæller. Endelig indeholder §§ 11-23 en række bestemmelser om anvendelsen af reglerne om beskatningen ved dødsfald og af dødsboer i tilfælde, hvor indkomståret er forskudt.

I. Ophør af skattepligt.

Ved ophør af skattepligten skal der normalt foretages en afsluttende ansættelse af indkomst og formue.

Bekendtgørelsens regler vedrørende ophør af en persons skattepligt gælder, hvor fuld skattepligt ophører ved fraflytning her fra landet, hvor betingelserne for begrænset skattepligt bortfalder, og ved dødsfald. Først omtales nedenfor under A de tilfælde, hvor det forskudte indkomstår udløber inden udgangen af det kalenderår, som det træder i stedet for (indkomståret er „forskudt bagud“). Dernæst omtales under B de i praksis sjældent forekommende tilfælde, hvor indkomståret udløber efter udgangen af det kalenderår, som det træder i stedet for (indkomståret er „forskudt fremad“). Efter § 8 foretages indkomstopgørelse og skatteberegning ved den afsluttende ansættelse normalt efter de regler, der gælder for det kalenderår, hvori skattepligten er ophørt.

A. Indkomståret forskudt bagud.

Hvor skattepligten i disse tilfælde ophører før den 1. januar i det forskudte indkomstår, foretages den afsluttende ansættelse på grundlag af indkomsten i den periode, der løber fra begyndelsen af det sidst afsluttede forskudte indkomstår til datoen for skattepligtens ophør, jfr. § 2.

Eksempel 1.

Skatteyderens indkomstår løber fra den 1. august til den 31. juli.

Skattepligten ophører den 1. november 1971.

Den periode, der skal lægges til grund ved den afsluttende indkomstansættelse, løber herefter fra den 1. august 1970 til den 1. november 1971, og er altså på 15 måneder.

Ophører skattepligten den 1. januar eller senere i det forskudte indkomstår, foretages den afsluttende ansættelse på grundlag af indkomsten i perioden fra slutningen af det sidst afsluttede forskudte indkomstår til datoen for skattepligtens ophør, jfr. § 3.

Eksempel 2.

Skatteyderens indkomstår løber fra den 1. august til den 31. juli.

Skattepligten ophører den 1. marts 1972.

Den periode, der skal lægges til grund ved den afsluttende indkomstansættelse, løber herefter fra den 1. august 1971 til den 1. marts 1972, og er altså på 7 måneder.

Når indkomsten i den afsluttende periode er opgjort, omregnes den i henhold til § 4 således, at den kommer til at svare til et helt års indkomst („helårsindkomsten“). Desuden foretages der en omregning af indkomsten, så at den kommer til at svare til perioden fra begyndelsen af det kalenderår,